

derne i Almindelighed — langt fra. For Resten mener jeg, at det ærede Medlem for Horsens (Lyngsle) selv førte en Art Vidnesbyrd for Rigtigheden af noget saadant ved at angive, hvorledes der bliver foretaget Sundhedseftersyn af de Arbejdere, der nu komme til Kryolitbrudet, for at man kunde sikre sig i saa Henseende. Havde man ikke haft bestemte Erfaringer for Øje, havde der maaske været mindre Anledning til at indføre et saadant Eftersyn.

Alfred Christensen: I Betænkningen findes under Nr. 50 en ganske kort Bemærkning om, at der mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren har været ført Samraad angaaende Foranstaltninger til Rotternes Udryddelse, men hverken af den ærede Ordfører eller af den højt-ærede Minister have vi faaet nogen virkelig indgaaende Besked om, hvad der har været forhandlet i dette Samraad, eller hvad der har været Resultatet af dette Samraad. Men et bestemt Indtryk har jeg faaet, og det er, at der baade hos Finansudvalget og hos Ministeren findes en meget god og mod Rotterne meget fjendtlig Stemning. Dette Spørgsmaal om Rotternes Udryddelse har altid interesseret mig meget. Jeg synes, det var godt, om vi kom ind paa en rationel Fremgangsmaade, og jeg synes, at der fra Foreningens Side er blevet ført Bevis for, at en rationel Fremgangsmaade mod disse skadelige Dyr kunde føre til gode Resultater, ved den Rottetrig, der blev indledet her i København for nogle Aar siden, og som fandt Efterligninger paa forskellige Steder baade i Indlandet og Udlandet. Vi havde for ikke ret mange Aar siden et Lovforslag angaaende Rotternes Udryddelse her i Tinget. Fra 1ste Behandling gik det til Udvalg, i hvilket jeg havde den Ære at have Sæde. Jeg var bleven valgt til Ordfører og har udarbejdet en Betænkning, og dette, at jeg har en Betænkning liggende, som jeg har arbejdet paa, har selvfølgelig vedligeholdt min Interesse for Sagen, og det, at Rotterne i de sidste Dage paa en skammelig og underfundig Maade have skaffet sig Adgang til mit private Køkken, har selvfølgelig ikke dæmpet min Afsky for disse Dyr. Naar det nu synes at fremgaa af Ministerens Udtalelser, at der ikke i den nærmeste Tid kan ventes et Regeringsforslag angaaende dette Emne, vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg har sat mig i Forbindelse med de vedkommende specielt

sagkyndige, og at jeg skal tillade mig i den allernærmeste Fremtid at fremsætte Forslag i den anførte Retning, baseret paa en saadan Maade, at jeg haaber, at det vil vinde almindelig Tilslutning og blive ført igennem som Lov.

Hvad det grønlandske Spørgsmaal angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa, da jeg som saa mange andre her i Tinget, om vi end ikke mangle Interesse, dog mangle speciel Sagkundskab paa dette Omraade, men jeg vil udtale min Glæde over, at dette Emne er blevet ført frem paa en saa indgaaende og interessent Maade, og Haabet om, at der ud af disse Forhandlinger og den Interesse, som derved er bleven vakt, maa komme noget godt for Grønlanderne. Hvis Ordføreren skulde faa Ret i sit Haab om, at disse Forhandlinger maatte blive oversatte paa det grønlandske Sprog, vil jeg, der kender lidt, men ogsaa kun ganske lidt til det grønlandske Sprog, for den eventuelle Oversættelses Skyld bemærke, at den Glæde, jeg har følt, er den allerstørste Glæde, og at det Haab, jeg nærer, er et rigtig godt Haab. Enhver, der kender til det grønlandske Sprog, vil vide, at saadanne Komparativer og Superlativer paa Grønlandsk gøre en meget stor Virkning.

Inden jeg slutter disse faa Bemærkninger, vil jeg blot tage Lejligheden i Agt til at lægge den nuværende Indenrigsminister paa Sinde at fortsætte det gode Arbejde, der er paabegyndt af den afgaaede Indenrigsminister, til Bedste for 17 kvindelige Postassistenter paa Københavns Postgaard.

Formanden: Postvæsenet ligger ikke for til Behandling i Øjeblikket.

Alfred Christensen: Det ligger slet ikke for, nej, og jeg skal heller ikke omtale det, da jeg er vis paa, at den ærede Indenrigsminister blot af denne lille Antydning, jeg her har givet udenfor Dagsordenen, vil se sig foranlediget til at gøre sit allerbedste for de 17 kvindelige Postassistenter.

Rørdam: Jeg tror, at det høje Ting vil være den ærede Ordfører megen Tak skyldig, fordi han har talt Grønlandernes Sag her saa varmt, som han har gjort, og fordi han har givet en saa interessant og indgaaende Skildring af Forholdene deroppe. Det gaar sikkert enhver, der har været i Grønland, saaledes, at han siden